

ת"פ 70999/01/19 - מדינת ישראל נגד עומר שכטר

בית משפט השלום באילת

ת"פ 70999-01-19 מדינת ישראל נ' שכטר
תיק חיצוני: 256088/2017

בפני	כב' השופטת ליאורה אדלשטיין
מאשימה	מדינת ישראל מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דרור אקלר
נגד	
נאשם	עומר שכטר
	ע"י ב"כ עו"ד לוי זמור

החלטה

1. לפני בקשה חוזרת לביטול כתב האישום משום שלא ניתנה לנאשם זכות השימוע טרם הגשתו.
2. בתאריך 18.2.2020 ביטלתי את כתב האישום לאחר שהתברר כי הידוע נעשה באופן שלא הגיע לידיעת הנאשם ועל כן לא הזדמן לו לבקש כי יבוצע שימוע לפני הגשת כתב האישום בהתאם לסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי.
3. לאחר אותה החלטה הגישה המאשימה את כתב האישום מחדש תוך שהיא טוענת כי הפעם יודע הנאשם אך לא ניצל את זכותו לקיים את השימוע אף כי היא נכונה עדיין לקיים שימוע זה (למרות שהוגש כתב האישום מחדש).
4. בתגובה טוען הנאשם כי לא קבל את מכתב הידוע של המאשימה אלא בתאריך 6.4.2020 וכי פנה כבר למחרת לבקש כי יבוצע לו שימוע אלא שאז נודע לו כי המאשימה טוענת שאחר את המועד הואיל והוצע לבאת כוחו כבר בתאריך 23.2.2020 לבצע שימוע אך זו טענה כי אינה מייצגת עוד את הנאשם.
5. ראשית אתייחס לטענת המאשימה בדבר העדר סמכותו של בית משפט זה לדון בהגשת או ביטול כתב האישום עקב הטענה המקדמית שהעלה הנאשם:
6. לאחרונה הודגש שנית, ברעפ 7052/18 מדינת ישראל נ' רפי רותם (פסק דין מיום 5.5.2020, כב' השופט סולברג) כי "יש לה, לערכאה הדנה בפלילים, אמצעים שונים ומגוונים, שיש בהם כדי ליתן מענה לאותם מצבים שבהם אין זה נכון ולא הולם לקיים הליך פלילי, או להרשיע את הנאשם. הגנה מן הצדק, זוטי דברים, אי-הרשעה או ביטולה, ביטול כתב אישום מחמת כשלים בהגשתו....". (סעיף 66)
7. ומהם אותם כשלים? - "פעמים חוסר ההוגנות בא לידי ביטוי בפגמים דיוניים שנפלו במסגרת ההליך הפלילי - סחבת קשה, אי-מתן זכות שימוע וכיוצא באלו פגמים; פעמים שעולה תחושה של חוסר הוגנות

מעצם פתיחת ההליך - אכיפה בררנית, מעורבות שלטונית בעבירה וכדומה...". (סעיף 32)

8. על כן מתבררת סמכותו של המותב הדיוני לדון בבקשת הנאשם.

9. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אסכים גם הפעם לבקשת הנאשם כי כתב האישום יבוטל, מהנימוקים הבאים:

10. למעשה חוץ מהודעת ב"כ המאשימה לעניין הסכום המופקד - בה הודיעה כי הנאשם לא בקש שימוע בזמן שעמד לרשותו, לא הוגש למעשה כתב האישום מחדש וגם לא התבקשה הגשתו. ההחלטה להגישו מחדש רק משתמעת מתגובת המאשימה כאמור לעיל.

11. אולם אם נניח עניין פרוצדוראלי - ביורוקרטי - זה בצד, בדיון שהתקיים בתאריך 18.2.2020 (בו בוטל כתב האישום) לא נאמר בהחלטת בית המשפט כי יש לראות בה הזמנה לנאשם לביצוע שימוע אלא נאמר בה כי יבוצע לנאשם שימוע ואחריו תשקול המאשימה את הגשת כתב האישום.

12. עולה מתגובת הנאשם מיום 17.4.2020 (המפרטת את השתלשלות הדברים - כאשר המאשימה אינה מתנגדת לטענות העובדתיות המפורטות בה) כי גם המאשימה לא ראתה בדיון מעין הזמנה לשימוע אלא מצאה לנכון להזמין את ב"כ הנאשם לשימוע בתאריך 23.2.2020.

13. משנודע למאשימה כי באת כח הנאשם אינה מייצגת אותו, פירשה זאת אמנם כ**סירוב** לבצע שימוע (ראה סעיף 8 לתגובתה מתאריך 6.5.2020) (למרות שאי יצוג אין פירושו סירוב) אך דאגה בכל זאת לשלוח לנאשם הזמנה לשימוע ישירות וזו נמסרה לידי בתאריך 6.4.2020.

14. הנאשם שוחח בטלפון עם נציג/ת מחלקת התביעות כבר למחרת, 7.4.2020, הודיע למאשימה שהוא מבקש לבצע שימוע ואף שלח תזכורת בתאריך 12.4.2020. בשיחתו הראשונה עם המאשימה לא נאמר לו את שנאמר לו בשיחה השניה (בה בקש לברר שהתזכורת שלו התקבלה), בתאריך 13.4.2020, כי - 1. מבחינת המאשימה זכותו לשימוע חלפה 2. ועל כן הוגש מחדש כתב האישום 3. אך היא עדיין נכונה לעשות לו שימוע.

15. בהחלטתי מיום 18.2.2020 אבחנתי בין מצב בו מבצעים לנאשם שימוע כשכבר תלוי ועומד נגדו כתב אישום לבין מצב בו טרם הוגש כתב האישום.

16. החלטה זו לא השתנתה.

בתיק פח 001138/05 (מחוזי תל אביב) מדינת ישראל נ. יעקב ארד נפסק במקרה דומה כי -

" למרות שניתן ל"רפא" את הפגם באמצעות שימוע בדיעבד, אין הדבר רצוי. יש הבדל גדול בסטטוס של נחקר וחשוד לעומת סטטוס של נאשם. כמו כן, יש חשש שהמאשימה "תינעל" על עמדותיה כפי שהוצגו בכתב האישום ובחינת טענותיו של הנאשם לא תעשה באותה מידה של פתיחות, שהיתה נעשית במקרה שטרם הוגש כתב אישום וגובשה עמדת המאשימה.

.... מן הראוי, שהמאשימה תפנים חובה זו ותתייחס אליה כאל זכות יסוד מהותית של נחקר, כדי למנוע הישנותם של מקרים כאלו, בטרם הגשת כתב אישום, במקום לטעון אח"כ לכך שלא נגרם עיוות דין לנאשם

בעריכת שימוע בדיעבד. מדובר בהיפוך סדרי השמיעה וההחלטה ובכך, למעשה, מרוקנת מתוכן, לפחות בחלקה, ובמשמעותה המקורית, זכות השימוע, שהיא זכות יסוד מהותית וחשובה."

17. לאחר החלטתי מיום 18.2.2020 שומה היה על המאשימה לבצע את הוראות החוק כלשונן - "לרענן מחדש" את התיק - כמו שעושים כשלוחצים על מקש F5 - כאילו לא הוגש כתב אישום מעולם, לשלוח לנאשם (שהוא עדיין בחזקת חשוד), אישית, מכתב ידוע, בדואר רשום, ואז להמתין 30 יום מיום קבלת מכתב היידוע על ידו טרם יוגש כתב האישום, אלא אם כן יבקש לבצע שימוע.
18. דבר זה נועד ליצור ודאות, לא רק אצל המאשימה אלא גם אצל הנאשם - שיוכל לדעת באיזה תאריך נהפך שעון החול והחל מתרוקן - תאריך זה חל ביום בו קבל לידי את מכתב המאשימה בדואר רשום.
19. על כן אני רואה בכך שלא התאפשרה לנאשם זכות השימוע - כשל רציני היורד לשורש כתב האישום, ומורה על ביטול כתב האישום.
20. לאחר ביצוע השימוע, תוכל המאשימה לשקול ולהגיש כתב האישום מחדש.
21. היות והנאשם הודיע למאשימה כי הוא מעוניין בשימוע, תזמין המאשימה את הנאשם לביצוע השימוע ואין צורך במשלוח מכתב נוסף אל הנאשם.
22. כשמדובר בזכויות הנאשם - הרי שבכפוף לכך שלא יגרם עיוות דין, עדיף להיצמד למילותיו היבשות של החוק גם אם מדובר לדעת המאשימה במצב בו הנאשם עלול לנצל את המצב לטובתו ואף אולי שלא בתום לב.
23. **לאור הסכמת המאשימה הפקדון בסך 1,000 ₪ יוחזר לנאשם.**

ניתנה היום, י"ב אייר תש"פ, 06 מאי 2020, בהעדר
הצדדים.